

[Hans Rasmussen.]

gældende, efter som der er forekommet større eller mindre arbejdsledighed i landet.

For at illustrere statens stigende tilskud kan jeg nævne, at i 1938-39 beløb det sig til 6 mill. kr., medens det i 1955-56 var vokset til 21,5 mill. kr. Statens tilskud plus arbejdsgivernes bidrag har således ingenlunde været tilstrækkeligt til at dække fondens udgifter, hvilket altså har ført til den gældsætning, som faktisk er sket.

Arbejdsløshedsfondens væsentligste udgifter er baseret på en refusion af den fra arbejdsløsheds-kasserne udbetalte fortsættelseshjælp — herunder ekstra 70 dages fortsættelseshjælp — som godtgøres kasserne med 50 pct. Derudover yder arbejds-løshedsfonden tilskud til oprettelse af kursus for arbejdsledige, ophold på arbejdstekniske skoler, svejsekursus o. lign. Tilskud til sådanne kursus udgjorde i 1955-56 ca. 1 125 000 kr. Til arbejdsledige, der besøger maskinistiskoler, tekniske skoler m. m. samt højskoler, ydedes der i 1955-56 skoleunderstøttelse til et beløb af ca. 750 000 kr.

Til sådanne konstruktive opgaver med henblik på arbejdskraftens yderligere ud-dannelse er der altså kun ydet ca. 2 mill. kr.; og det er dog et spørgsmål, om man ikke i den nye arbejdsløshedslovgivning skulle sigte på at holde arbejdsløshedsfondens midler fri for deltagelse i direkte udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse, således at man mere tog konstruktiv uddannelse og beskæftigelsesopgaver op til løsning.

De forslag til forhøjelser, som den højt-ærede socialminister har fremsat, må imid- lertid siges at ligge inden for rimelighedens grænse. Når der i 1938-1939 med et pristal på 184 af arbejdsgiverne blev ydet bidrag på henholdsvis 15, 3 og 2 kr., kan man ikke sige, at der ved et pristal på 428, eller det pristal, der er lønberegnet på 422, er stillet for store krav til arbejdsgiverparten. Stigningen i pristallet andrager 133 pct. og skulle altså, hvis man fulgte denne be- regning for en helårsarbejder, andrage 35 kr. i dag. Der er nu foreslået 38 kr., men til gengæld skulle der ikke længere ydes bidrag for de ved kontrakt fastansatte lærlinge, hvilket kun kan hilses med glæde, da denne lettelse må være et led i bestræ- belserne for, at en del flere af de store årgange kan komme ind i lærefarene.

Forhøjelsen for landbrugs- og skovbrugs- arbejdere samt for fiskere er i lovforslaget fastsat til 7 kr. 50 øre pr. beskæftiget hel- årsarbejder, hvad der måske nok kunne give anledning til nogle indvendinger. Navn- lig landbruget har gennem de seneste år ved den stigende rationalisering og mekani- sering skubbet ikke så få arbejdere ind til byerne og dermed belastet arbejdsløsheds- kasserne med ikke ringe udgifter, hvorfor det er et spørgsmål, om ikke arbejdsgiverne på landet burde ligestilles med byernes arbejdsgivere, således at beløbsstørrelsen i by og på land kunne blive nogenlunde ens, navnlig da der ikke er tale om større sum- mer for en helårsbeskæftiget arbejder; og da man ved, at arbejdere på landet beskæf- tiges i kortere perioder, er det jo forholdsvis små udgifter, der skal udredes af de enkelte arbejdsgivere på landet.

I forbindelse med det foreliggende lov- forslag kunne det måske nok have nogen interesse at mærke sig de tal, som arbejds- direktøren i sin beretning har fremført for året 1955-1956. I denne er oplyst, at der i alt var 676 172 medlemmer af arbejds-løshedsforsikringen, og at der i samme år blev udbetalt understøttelse for 19 199 047 dage, eller gennemsnitlig 29 dage pr. med- lem. Hvis vi imidlertid tager den samlede arbejdsløshed for alle arbejdsløshedsforsik- rede, ser vi, at den med karenstiden ligger på 20 687 000 dage eller 31 dage pr. med- lem. Det er jo overordentlig store tal, man her beskæftiger sig med, og det er tal, som i grunden taler deres menende sprog. For set i forhold til de forholdsvis få konflikt- berørte dage, vi har haft her i landet, hvis antal måske ligger særlig højt, når vi ser på forårskonflikten i 1956, viser det sig dog, at der i 1956 under Dansk Arbejdsgiv- verforenings område kun var 65 606 arbej- dere, der var berørt af arbejdsstandsninger, hvilket medførte, at vi derved havde 1 061 900 tabte arbejdsdage. Altså når man taler om, at produktionen er gået ned på grund af arbejdskonflikter, tror jeg egentlig, man i det høje ting i højere grad skulle fæste sig ved det tal på over 20 mill. tabte arbejdsdage, som fremkom alene på grund af arbejdsledighed. At bekæmpe denne er vist en opgave, som vi i forbindelse med erhvervene skulle røgte mere intensivt med henblik på fremefter at få den større pro-